

Moja preljuba Miciica!

Ne morem Ti dovolj veselja izkazati,
katerega sta imela nasti tvoji ljubkim
listom, in ravno tako veliki mihi tudi,
Tvoji ljubki starici. Kamnena sem se
rabo tudi, da Ti napisem par vestic,
v rahvalo, in o tej priliki tudi ka,
Kor mislim o Tvoji največji veselji
narnanjim, da Te o kratkem obišče
jo Tvoja ljuba mama. Dneva ti
ravno ne morem povedati si danes
ali pričakuj jih bo, ako jih kako sla,
ko vreme me vstavi. Od predra,
yega kratica sem tudi ravno isti

Kot od Tebe list dobila.

Novega mimam od tvojih poročati.

Naravnost smo, posebno se je udranje ata
izkoljčalo tudi. Kako se imas ti kaj?

Kot sem se prej ti povedala kako sem
bila vesela tvojega listka, poročam
si kdaj, veliko se mi bo pa veselje večja,
ko, ako mi bodeš kaj bolj pogostoma
stanje tvoje poročala. Kaj draga
Gvanka ti kaj piše?

Danes pilorim tudi R. novicam eno
tvojih slik ogledj si jo in potem skusa,
ni, da jo imas razpisati.

Tebo me veseli, da mi bilo se prevelj,
sega mrara, da mi bode mogoc
napraviti stari mami venec iz svecic,
cvetk katere je draga tako ljubi
la. Ker se pa ti me bodeš mogla
telesno v obteberiti spominna pri

grobu upam, da bodeš v duhu na
grobu imolila in prosila Boga, da
ji da, ako kaj potrebuje. Kaj ne?!

Danes pišem tudi Gvanki.

Ako kaj potrebuješ, piši?!

Konecno. To prosim uraci v. i. g. se,
stram moj poklon kakor tudi od
tvojih rediteljev, posebno na v. i. g.
prednico!

Draga moja, budi v duhu polju,
bljena od vsih nas posebno pa
speymi gorak poljub od tvoji
vedno te ljubici sestric

Ljub,
Loro, dne 25. 10. 99.

Gulija

25 jennu 1842 j. s. d. s.
p. 111 1842